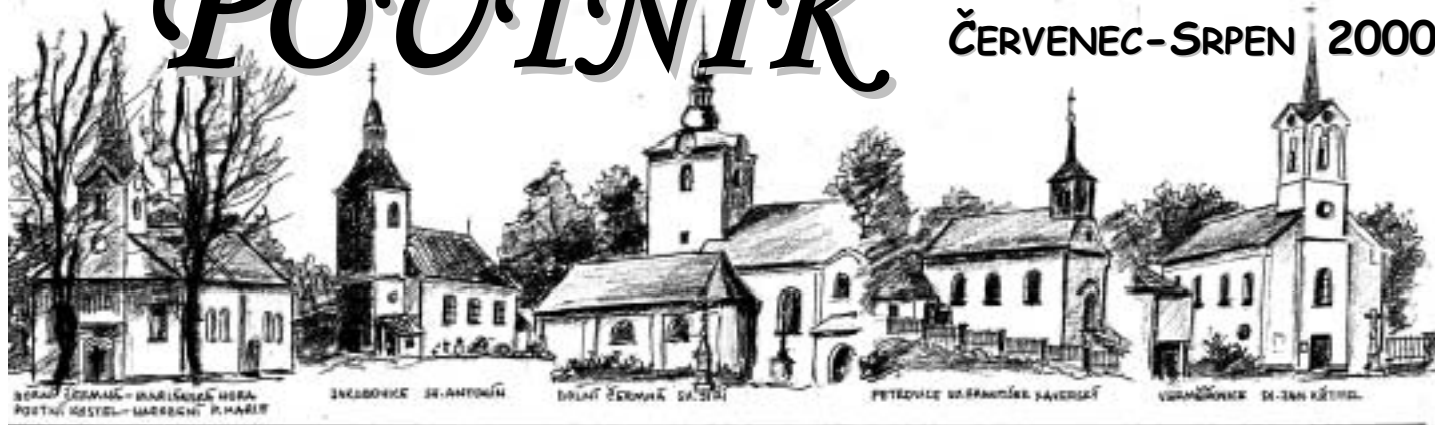

POUŤNÍK

ROČNÍK IV
ČERVENEC-SRPEN 2000

VELKÝ DEN

Jistě neuniklo vaší pozornosti, že 4. června 2000 prožívala celá naše farnost velmi významný den. Podle slov Otce Pavla snad vůbec nejdůležitější v tomto Jubilejním roce. 28 dětí ze 2.- 6. třídy přistoupilo poprvé k prvnímu svatému přijímání. Mnozí z vás se této slavnosti zúčastnili a tak místo dalšího popisování událostí necháme raději promluvit samotné děti. Několika z nich jsme se zeptaly:

➤ **Jak jsi prožíval(a) první svatou zpověď?**

- Bylo to tam hezký.
- Líbilo se mi to.
- Čekal jsem tam v řadě, pak jsem šel do zpovědnice, přečetl jsem hříchy, pan farář mi řekl modlitbu a já jsem se šel k oltáři pomodlit. Pak už jsem šel do orlovný.
- Pěkně.
- ...že jsem vlastně litovala těch hříchů...
- No, docela dobře. Bylo tam teplo. Dobře se mně tam klečelo.
- Holky se mě ptaly, co jsem v té zpovědnici dělala a já řekla: „Styděla jsem se.“

➤ **Jak ses těšil(a) na tu velikou slavnost a naplnily se tvé představy?**

- Hodně. Naplnily.
- Moc. No, naplnily.
- Těšil jsem se. Bylo to ještě lepší.
- Dobře. No jo.
- Hodně. Bylo to ještě lepší.
- Nemohla jsem den před tím ani spát. Ano.
- Těšila jsem se. Bylo to hezcí.

➤ **Jaké jsi měl(a) pocity, když jsi poprvé přijímal(a) svaté přijímání?**

- Že dostávám dobro.
- Že přijímám Boží tělo.
- No hezké.
- Vystrašený.
- Dobřej pocit.
- Bylo mi tak - divně. Měla jsem strach, jestli tu hostii spolknou.
- Hezké.

➤ **A jaký byl zbytek dne?**

- Byl hezký.
- Měli jsme návštěvu.
- Dobrý. Hráli jsme fotbal.
- Dobřej. Byla velká oslava. Já jsem dostal obrázek.
- Dobrý, byli jsme na výstavě a na poháru.
- Skvělý.
- Krásný, desetkrát krásný.

A ještě pár postřehů a dojmů od rodičů:

- Brečela jsem dojetím!
- Sváteční pocit, moc pěkný, líbila se mně organizace, slavnostní atmosféra.
- Vznesenost okamžiku zatlačila do pozadí ty chvíle, kdy se páralo a nespalo kvůli šatům.
- Společná hostina umocnila celou prožitou slavnost.
- Několikrát jsem se těžko bránila dojetím...

Přestože již při slavnosti mnohá slova díky zazněla, určitě je vhodné, aby poděkování nechybělo ani na stránkách Poutníka. Především děkujeme za nás rodiče Otci Pavlovi, sestře Ludmile a paní katechetce Pecháčkové za všechny čas věnovaný přípravě dětí na první svaté přijímání. Poděkování si zaslouží i všichni ti, kteří svou mravenčí prací přispěli ke zdárnému průběhu celé slavnosti. Ať už to byla nádherná květinová výzdoba kostela, ozdobené svíce, organizační zajištění, skvělý a milý nápad s kytičkou pro rodiče, zajištěné fotografování, tablo s fotkami dětí, připravené pamětní listy a v neposlední řadě také příprava pohoštění pro děti a jejich rodiny v orlovně.

Myslíme si však, že největší dík patří vám všem, kteří jste svou přítomností v kostele vytvořili to nádherné společenství, které ještě podtrhlo význam tohoto dne v očích našich dětí.

A co dodat závěrem při vzpomínce na tento krásný, slunný den? Snad jen...

Toto je den, který dal nám Pán...

(EJ,Mach)

MŮŽEME SE DIVIT JEDNÁNÍ A JAZYKU DĚTÍ?

V lidském životě přicházejí změny. Některé z nich označujeme přívlastkem pozitivní. Ty přijímáme s očekáváním, nadějí i nadšením. Zaznamenáváme však i takové, s nimiž se vyrovnáváme jen ztěží. Znovunabytí svobody související se změnou politického systému přineslo vznik nového prostředí, které ovlivňuje každého z nás. Přineslo mnoho změn. Ty, které jsou pro člověka nejzásadnější, ovlivňují jeho chápání, vnímání a vytváření vztahů. A to nejen k věcem, ale především k sobě navzájem.

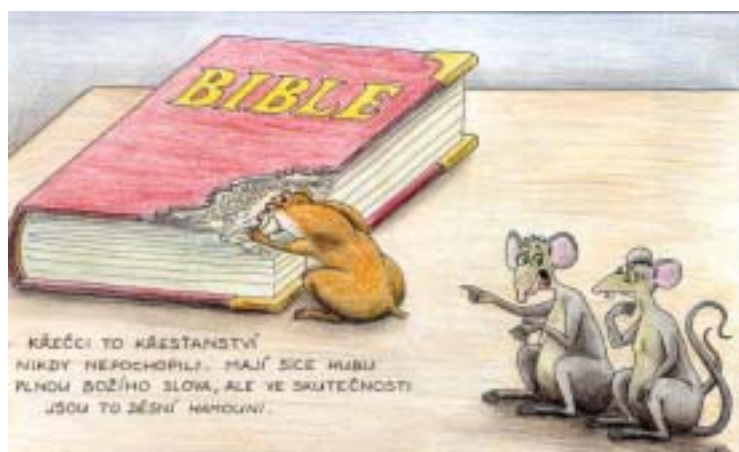
Posilují se prvky chování, které člověka povznášejí, dělají lepším. Zvýrazňují se však i projevy působící zcela opačně, tak, že občas mohou zviditelnit naše stinné stránky. To zcela pochopitelně ovlivňuje i základní kámen lidské komunikace, slovní projev. Nové poznatky, vjemy a podněty nerychleji vstřebávají lidé mladší a děti. Stačí si jen všimnout s jakou samozřejmostí přijímají do svého života nové, např. informační technologie (Internet, počítače ...). Snadno berou za své i věci negativní.

Naprosto běžně si osvojují a používají výrazy a slova, která rozumný dospělý člověk nevysloví. A když k tomu snad někdy dojde, přichází pocit provinění a studu. Nepravidelně přicházím do kontaktu s nevelkým, asi desetičlenným dětským kolektivem. Jedná se o žáky vyšších ročníků základní školy ve věku 10-15 let. Musím poznamenat, že jim rozhodně nechybí mnoho dobrých vlastností, např. kamarádství, nasazení pro věc, soutěživost, ochota udělat něco pro druhé (neplacené brigády, soutěže pro mladší kamarády...). Jejich slovní zásoba je však také neuvěřitelně bohatá na drsné, vulgární výrazy. Tato slova doprovázejí nejen projevy nesouhlasu, nespokojenosti a vzteku, ale jsou i součástí běžných oznamovacích vět. Zaslých jsem např.: „To sou ale... voni vyhazouj ešusy!“, jako reakci na povyhození prázdné nádoby. Na mojí otázku, proč dotyčný chlapec použil právě tento výraz, odpověděl pokrčením ramen a nasazením nechápajícího výrazu. Poznámka podobného druhu pronesená třináctiletou dívčinou ke svému kamarádovi zapůsobila jako dobře mířená facka. Ne však kamarádovi, kterého něco tak „běžného“ nemohlo překvapit, ale mně. To se mi stávalo v době, kdy jsem teprve začínal poznávat „kulturu“ komunikace těchto dětí.

Sám sebe se ptám, proč dospívající člověk musí nebo chce použít slova drsná, agresivní, ubližující, ponižující? Souvisí to snad s atmosférou soutěže, s nutností být stále úspěšnější, rychlejší, silnější a efektivnější než je náš partner, konkurent, protivník? Nebo je pouze nekriticky přijímají od svého okolí ve snaze přijetí kolektivem, partou, kde jen ti nejsilnější přebírají

vedení a určující úlohu? Dost možná, ani není dětem znám obsah a význam těchto slov a souvislosti, za kterých se objevují ve větách dospělých. Nepředstavují jednu z možností, jak získat zájem okolí o svoji osobu, způsob jak se projevit a zviditelnit? Myslím si, že i komunikace mezi dětmi je odrazem komunikace v jejich okolí a kvality vztahů ve společnosti. Toto chování není cizí ani dětem, které známe z kostela. Možnost pomoci pozitivní změně v jejich chování máme všichni a asi není dost dobře možné nechávat vše na rodičích. Toto jednání může být spojeno s určitým obdobím vyzrávání mladého člověka, které skončí a s tím dojde k zasunutí drsných výrazů do téměř nepoužívaných schránek lidské paměti. Zcela určitě však máme my dospělí možnost dětem mnohé vysvětlit změnou v chování nás samých.

(RM)

DVACET LET VĚRNÉ SLUŽBY NAŠEMU FARNÍMU KOSTELU

Pro mnohé lidi je farář tou nejdůležitější osobou ve farnosti. Je to do jisté míry pravda, ale i on je jen člověk a nutně potřebuje dobré, spolehlivé a Kristu Pánu věrné pomocníky. Mezi ně patří pan kostelník. Je to jakási „pravá ruka“ faráře či „duše kostela“. To neznamena prestižní hodnost, ale většinou obnáší značnou řadu nejrůznějších každodenních úkolů a povinností, a to ne vždy příjemných. Jen posuďte sami, pan kostelník denně odemýká ráno kostel, připravuje věci na bohoslužby, stará se oběžnou údržbu kostela, mnohdy se zapojuje do pravidelného úklidu kostela, večer kostel opět zamyká. Je v neustálé pohotovosti ve dne v noci, ať je zima nebo horko, pohoda nebo metelice.

Náš pan kostelník Josef Mareš, který v srpnu tohoto jubilejního roku dovrší plných 20 let své kostelnické služby, vyniká navíc mnohými dalšími službami a nadáním. I když všichni farníci pana Mareše dobře znají, přesto je namístě si připomenout jeho obětavou službu. Není to jen ono odemýkání kostela nebo příprava věcí v kostele na mši svatou. Je zde jeho vztah ke kostelu jako k Božímu domu. Pan Mareš nevidí svoji službu jen něco si odbýt, ale hledí na ni jako na cestu k Pánu Bohu. Jeho péče o svíčky je mimořádná, denně všechny svíce ořezává, upravuje, případně povytahuje vosk. Ví, že mají sloužit Pánu Bohu, proto musí dobře svítit. Stejně tak čistota kostela je typická pro jeho práci. Je zajímavé, že téměř všichni kněží, kteří navštívili náš farní kostel žasli nad nevídanou čistotou v kostele. Je jasné, že panu Marešovi pomáhají skupiny obětavých žen i mužů, ale on je vede a často také osobně pomáhá. Když zrovna nemá práci v kostele, stará se o přilehlý hřbitov. V létě osekává travnaté plochy, v zimě shrnuje snůh. V minulých dvou letech se postaral spolu s chlapci, kteří byli na civilní službě, o nové vydláždění chodníku okolo farního kostela. Letos vede všechny práce ohledně nové elektroinstalace, osvětlení kostela a sanace přízemní omítky v kostele. V neposlední řadě po celý rok nezištně vykonává službu hrobaře, zvoníka a občas i ministranta, když chlapci nemohou přijít na mši svatou. Všichni lidé a to nejen věřící, ale i ostatní občané dobře ví, že se na něho mohou kdykoli a s čímkoli obrátit ať již o radu či pomoc, a nebudou odmítnuti.

Jeho služba je navíc doprovázena vlídností a nevídanou skromností. Dokáže mít dobré slovo jak pro věřící, tak i pro ostatní návštěvníky hřbitova. Je jasné, že i on je jen člověk a má své lidské slabosti. Jeho síly a zdraví se také vyčerpávají. Proto jsem rád, že mu především Jirka Vávra, který je nyní na civilní službě, pomáhá. Ale i vám všem, kteří máte pro službu pana kostelníka lidské pochopení, a nevidíte v ní samozřejmost, patří veliké díky.

Tento článek nemá být nějakým chvalozpěvem. O to pan kostelník určitě nestojí, ale má být projevem vděčnosti jak mne faráře, tak i celé farnosti. Pane Mareš, Pán Bůh Vám bohatě odplatí, co všechno pro náš farní kostel a pro celou farnost děláte.

Otec Pavel

ACH, TY DĚTI...

Téměř denně okolo sebe slyším stížnosti na chování naší mladé a ještě mladší generace. Někdy nabývám dojmu, že děti už vlastně nejsou vůbec dětmi, že už je nezajímají běžné dětské hry; pouze počítače, televize, video, hudební skupiny, sbírání „hokejistů“ atd.

Chtěla bych se s vámi podělit o jeden, pro mne velmi nevšední a silný zážitek, který mi potvrdil, že s našimi dětmi to není zas až tak ztracené.

Prvního května jsme společně s několika dalšími čermenskými rodinami navštívili filmové představení Princezna ze mlejna II. v lanškrounském kině. První překvapení jsem zažila při pohledu na do posledního místečka obsazeného hlediště kina. Podruhé mi srdíčko nadskočilo, když si, nejprve polohlasně, později naplno, začalo dětské osazenstvo zpívat

s hlavním hrdinou průvodní melodii celé pohádky.

Byly to opravdu náročné dvě hodiny. Na plátně se odvíjel klasický pohádkový příběh, který mne přímo vtahoval do děje, a zároveň mne cosi nutilo sledovat ty úžasné, bezprostřední reakce dětí v hledišti. Jen jeden postřeh za všechny. V momentě, kdy Jindra (hlavní hrdina) bojuje o holý život v hořící „věznici“ na bitevním poli, se dvě děvčata vedle mne chytla za ruce a nadskakujíc na sedadlech volala: „Nedej se, nesmíš umřít, boj, máš přece ty kouzelné dárky...“ Někde ze sálu se ozývaly tlumené vzlyky a ujišťování: „Mami, vid', že to dobře dopadne?!“

Ještě velmi dlouho ve mně přetrvával ten nádherný pocit, který jsem mohla díky našim „zkaženým“ dětem prožít.

(Mach)

JAK JSME OPISOVALI BIBLI

Protože jsem člověk, který (i přes dobrá předsevzetí) neustále chodí někam pozdě, šla jsem se přihlásit na opisování Bible již po termínu. Nebyla jsem sama. Byla se mnou Jitka Macháčková. Otec Pavel s naším zapsáním nikterak nespíchal a povídal, že by spíš potřeboval někoho, kdo by si to vzal na starost, což mělo za následek, že jsme z fary odcházely s příručkou pro organizátory.

Pustili jsme se do akce a jejím výsledkem je třicet popsanych archů, to znamená, že opisovalo na 180 lidí. Dalších 30 lidí ještě projevilo o opisování zájem. Každý človíček psal přibližně 10 řádků, což zvládl za cca 10 min. V součtu tedy 1 800 minut, což představuje 30 hodin.

Opisování probíhalo na různých místech. Takové hlavní „opisovací“ místo bylo samozřejmě na faře s úvodní modlitbou a krátkou promluvou Otce Pavla. Jinde psali ti, kteří z nějakého důvodu (čas, nemoc, ostych) nemohli, nebo nechtěli psát na faře. Těmto lidem jsme umožnili psát v domácnostech, buď jejich, nebo našich.

Se všemi lidmi bylo opisování Bible radostí. Bylo totiž úplně jedno, jestli jsou věřící, nebo ne. Myslím, že jsme, obzvláště s některými, probrali daný text Bible důkladně.

Také věk nehrál roli - starší nebo mladí - všichni byli (tedy i jsou) milí.

Psaní se zúčastnili nejen lidé z Dolní Čermné, ale i z Horní Čermné, Petrovic, Verměřovic, Rviště, České Třebové, Letohradu (včetně Orlice a Kunčic), Žamberka, Lukavice, Klášterce nad Orlicí, Jablonného nad Orlicí, Žichlínka, dokonce i občan ze sousedního Slovenska.

Nejmladšími opisovateli byly tři sedmileté děti (Terezka, Patricie, Ladislav). Nejstarší byl osmdesátiletý člověk.

Prvními pisatelkami byly Zdeňka Motlová a Marie Pecháčková, posledním pisatelem Jan Moravec.

Při této akci jsme zažili i zajímavé situace.

1) Část archů (5) zůstala v Praze na Hlavním nádraží. Človíček, který je měl přivést, je tam totiž omylem nechal; třeba je otevřel někdo, kdo se tak o Bibli konečně alespoň něco dozvěděl.

2) Pět dní před plánovaným opisováním na faře, kdy bylo pozváno cca 35 lidí, stále nepřicházely objednané archy, Na můj telefonický dotaz, jestli přijdou do soboty, jsem byla „odpovědným pracovníkem“ ujištěna, že nejdéle ve čtvrtek nebo v pátek je budu mít doma, takže si mohu určitě pozvat „psavce“ A archy nepřišly! Na můj opětovaný dotaz (v pátek) mi bylo sděleno, že už s nimi jdou na poštu. Nebudete mi věřit, ale napadla mě souvislá řada ne zrovna spisovných slov. Chvála Bohu, že jen napadla... Ale všechno nakonec dobře dopadlo a lidé, kterým jsem změnila termín, se mnou mluví, nezanevřeli na mě.

3) Při kontrole jsme zjistili, že někteří lidé vymysleli „svůj“ text, když omylem zaměnili písmenka a věta najednou získala jiný smysl. Například:

originál

Tvé dílo Hospodine
zdalipak půst, který já si přeji
Každé jho rozbít
a rychle se zhojí tvá rána
zdatnost dodá tvým kostem
vybudují ti
co založila minulé pokolení
nazveš-li den odpočinku rozkošným
nepovedeš plané řeči
a já ti dovolím

opsáno

Tvé dělo Hospodine
zdalipak píst, který já ti přeji
Každé jeho rozbít
a rychle se zhojí tvá rána
zdatnost dodá tvým kostem
vyhudují ti
co zažila minulé pokolení
nazveš-li den odpočinku rozkočným
nepovedeš plavé řeči
a já ti dosolím

Určitě tam bylo takových „kiksů“ víc, ale já si je nejdřív nezapisovala.

V každém případě byla tato práce milá a radostná a umožnila nám poznávat lidičky okolo sebe.

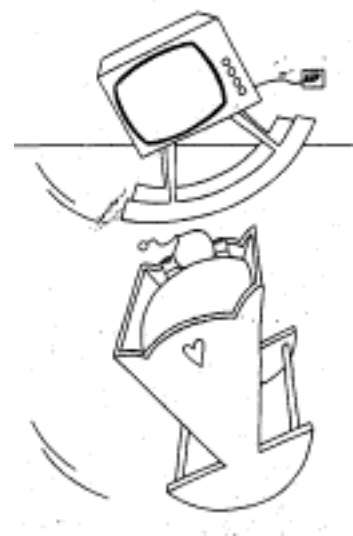
Všem moc děkuji za účast i za „milé zacházení“.

P.S. Jeden človíček mi tu vyprávěl, jak si myslel, že těch pár veršů lehce napíše, a když přišlo na věc, měl pocit, že je malý školáček a že snad zapomněl některá písmenka, jakou měl trému...

Anna Motlová

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Červenec 2000				
1.7.	So	Neposkvrněného Srdce P. Marie	7.30	Macháčkovi Z.,M.55
2.7.	Ne	13. neděle v mezidobí	7.30	p. Holečková 281
			16.00	Macháčkovi st. 55
9.7.	Ne	14. neděle v mezidobí	7.30	p. Havlová 247
			16.00	Macháčkovi ml. 55
16.7.	Ne	15. neděle v mezidobí	7.30	p. Vašíčková 27
			16.00	Dostálovi 293
23.7.	Ne	16. neděle v mezidobí	7.30	Bednářovi 285
			16.00	Klekarovi 292
30.7.	Ne	17. neděle v mezidobí	7.30	Řehákoví 283
			16.00	Matějkovi 58
Srpen 2000				
6.8.	Ne	Proměnění Páně	7.30	Filipovi 67
			16.00	Klekarovi ml.292
13.8.	Ne	19. neděle v mezidobí	7.30	Hubálkovi 61
			16.00	Jansovi 65
15.8.	Út	Nanebevzetí Panny Marie	19.00	Marešovi 408
20.8.	Ne	20. neděle v mezidobí	7.30	Vránovi 18
			16.00	Jansovi ml. 7
27.8.	Ne	21. neděle v mezidobí	7.30	Adamcovi 18
			16.00	p. Krátký 73
Září 2000				
3.9.	Ne	22. neděle v mezidobí	7.30	Jansovi st. 7
			16.00	Režný 403
8.9.	Čt	Narození Panny Marie	19.00	p. Vávrová 264
10.9.	Ne	23. neděle v mezidobí	7.30	Venclovi 402
17.9.	Ne	24. neděle v mezidobí	7.30	Dvořákovi 406
			16.00	Pecháčkovi MH
24.9.	Ne	25. neděle v mezidobí	7.30	p. Uhrová 229
			16.00	Málkovi 77 HČ

PÁR TYPŮ NA PRÁZDNINY

Začíná doba dovolených, kdy nám nepřipadá nepatřičné sednout si někde do stínu s knihou a v klidu prožívat neuvěřitelné příhody. Z více jak tisícovky knih, které si můžete vypůjčit ve farní knihovně, jsem vybrala namátkou několik tzv. oddechových titulů, vhodných právě pro čas odpočinku a sladkého letního nicnedělání.

Pro malé i „velké“ děti:

Jan Werich: **Fimfárum** - překrásná kniha pohádkových příběhů

Pro sběratele „životních příběhů“ slavných osobností:

Jiří Tvrzník: **Kamarád dobré nálady** - veselé i vážné vzpomínání Františka Filipovského

Z klasické beletrie:

Jan Šmíd: **Čisté radosti mého života** - vyprávění obchodního cestujícího Nata o jeho putování po venkovských osadách Arizony a Utahu, a to ve společnosti opuštěné Ivce.

Lahůdka pro znalce:

Ernest Hemingway: **Zelené pahorky africké** - originálně napsaná kniha o krásách africké přírody, nádherně proložená úvahami nad

smyslem života a jeho mravními hodnotami.

Hezké chvíle strávené s knihou a prázdniny dle vašich představ přeje

(Mach)

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Út 4.7. - 20.00 hod.	Varhanní koncert - Wybe Kooijmans (Nizozemí). Evangelický kostel v Horní Čermné
St 5.7.	Oslaví 30 let kněžství P. Robert Kunert . Mše svatá bude v 10.00 hodin na Mariánské Hoře
Čt 6.7. - 18.00 hod.	Ekumenické setkání evangelického sboru z Horní Čermné a římskokatolické farnosti z Dolní Čermné. Na téma Mistr Jan Hus káže P. Pavel Seidl. Evangelický kostel v Horní Čermné
Čt 6.7. - 20.00 hod.	Varhanní koncert - Martin Rein (SRN). Kostel sv. Bartoloměje v Jablonném nad Orlicí
Ne 9.7. - 18.00 hod.	Vernisáž výstavy obrazů - František Karel Foltýn. Otevřeno: Po-Pá 9-12 a 13-17, So-Ne 9-12 a 13-16. Výstava potrvá do 31. srpna. Kulturní a informační centrum čp. 30 na náměstí v Jablonném nad Orlicí
Ne 23.7. - 15.00 hod.	Posezení s dechovkou na Mariánské Hoře
Ne 30.7. - 8.30 hod.	Poutní slavnost ve farním kostele v Bystřeci
Ne 6.8. - 9.00 hod.	Poutní slavnost ve farním kostele v Nekoři
Út 15.8. - 17.00 hod. Ne 20.8. - 10.00 hod.	Slavnostní mše svatá v Neratově . Slouží biskup Dominik Duka. Poutní slavnost v Neratově.
Ne 20.8.	Poutní slavnost v Králíkách v poutním kostele na Hoře Matky Boží 8.00 - česká mše svatá - slouží P. J. Groz 9.30 - růženec 10.00 - zahájení, mše svatá (česko-německo-latinská) - slouží biskup Damert 10.00 - mše pro děti v kapli poutního domu program pro děti i dospělé 15.30 - mše svatá - slouží biskup Dominik Duka Program bude ještě upřesněn.
Ne 20.8. - 10.15 hod.	Poutní slavnost v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Letohradě na Orlicí
Ne 20.8. - 8.30 hod.	Poutní slavnost v děkanském kostele Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Orlicí

NEMŮŽEM SI ZA VŠECHNO NÁHODOU SAMI?

Často slyším a sám pro zjednodušení říkám také: „za všechno mohou komunisté“. Není to však vždy pravda doslova. Vždyť kolik bylo pravých komunistů? Pár! Všichni ostatní, to byli a jsou jen přísluhovači režimu. Prospěcháři, kteří nevěděli a ani nechtěli vědět, co to komunismus je.

My všichni, kteří jsme odvykli věřit, že stát jsme my, jsme ti praví bezpáteří nositelé zla kolem nás. Tedy, alespoň mnozí z nás, abych svým článkem neurážel ty poctivé, kteří takoví nejsou.

Rádi vzpomínáme na dobu našich vlastenců, málo však víme, kolik z nás tyto vlastence udalo. Mnozí z nás za války stříleli do našich legionářů, ale po válce tito mnozí z nás bývali první, kdo strhávali rakouskou orlici z našich radnic. Za republiky jsme mnozí podnikali, což bylo jistě dobře, ale mnozí z nás byli schopni pro udržení majetku sloužit Němcům. Po válce jsme Němce při odsunu mnozí z nás stříleli, bohatli na jejich zabraném majetku a místo „rukulíbám“ jsme mnozí už říkali „práci čest“. Režim nám majetek vzal, mnohé nás pozavíral, ale mnozí z nás tím víc odsuzovali ty, kteří už tak ohebnou páteř neměli. Ještě v osmdesátých letech mnozí z nás podepisovali rezoluce odsuzující chartu, jen se však změnil režim, už z komunistů byli demokraté a dnes velká část národa rozkrádá to, co dříve patřilo církvím a vůbec všem po válce znárodněným. Podniky dovolí zprivatizovat jen těm, kteří uplácí. To, co státu zbylo, před očima všech mnozí z nás rozkrádáme. Beze strachu, protože sondy a policie jsou

obsazeny z větší části zase takovými z nás, kterým je a bude líp, když je kolem nás nepořádek a chaos. Takovým pak stačí přihodit jen nějaký ten milion na „správnou“ hromadu. Za každého uchazeče o práci u mnohých z nás státní plat, nevádí, že o jeho přijetí nemáme žádnou zásluhu. Mnozí z nás státu neplatíme daně, ani tovar odebraný u jiné firmy. S ekology nepřipustíme mnozí z nás kompromis a tak stávkujeme za záchranu přírody. Kolem Plzně však na přehušnění dopravy umírají lidé, kteří jsou nuceni dýchat smog ve městě. Všichni svorně pak nadáváme, jak to stát vede, že už nemá ani na důchody, a nepřipouštíme si, že svým rozkrádáním na tom máme mnozí z nás vinu.

Ve své pýše pak jsme schopni kritizovat Boha, jak je možné, že toto všechno dopouští.

Opakuje se to v celé naší historii. Tak jako za hříchy minulých staletí nemohou církve, ale jednotliví lumpové, pouzí posluhovači režimů, za církve se jen schovávají, tak za hříchy dnešní společnosti nemohou jen komunisté, ale právě mnozí z nás v tom dlouhém řetězu podvodníků.

Jak to všechno napravit? Začneme u sebe. Třeba jen tím, že přestaneme nadávat na všechno kolem a sami se budeme snažit plnit desatero.

Naučme se brát vážně ono heslo "nebát se a nekrást".

Tím myslím i ty nejmenší maličkosti, které ve skutečnosti patří podniku nebo obci.

(JM)

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Bratři a sestry,

chtěl bych znovu upozornit, že v této rubrice budeme vždycky zveřejňovat výročí jen těch farníků, kteří se dožívají: **50 let, 55 let, 60 let, 65 let, 70 let, 75 a výše let.** Tedy např. výročí 74 let se nepíše, ale pokud by byl zájem mezi věřícími ve farnosti, můžeme uvádět i tato výročí.

V červenci 2000 oslaví:

3. 7.	50 let	paní Ludmila Málková	z Horní Čermné č.21
5. 7.	78 let	paní Marta Formánková	z Horní Čermné č.193
9. 7.	77 let	paní Jarmila Tomanová	z Dolní Čermné č.226
18. 7.	87 let	pan Petr Dušek	z Petrovic č.67
24. 7.	84 let	pan Josef Moravec	z Jakubovic č.17
29. 7.	79 let	pan Josef Trejtnar	z Dolní Čermné č.226
29. 7.	77 let	paní Marta Bednářová	z Dolní Čermné č.302

V srpnu 2000 oslaví:

7. 8.	76 let	paní Anna Junková	z Dolní Čermné č.267
8. 8.	60 let	paní Růžena Blažková	z Dolní Čermné č.335
11. 8.	83 let	paní Filomena Mačátová	z Verměřovic č.40
13. 8.	60 let	paní Marie Pecháčková	z Dolní Čermné č.310
18. 8.	70 let	paní Ludmila Kunertová	z Dolní Čermné č.177
27. 8.	78 let	pan Jan Marek	z Verměřovic č.5
30. 8.	76 let	pan Otto Cejnar	z Dolní Čermné č.150

*Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji
a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.*

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

ve Verměřovicích	21. 5. 2000	Michaela a Klára Ryšavých	z Dolní Čermné
ve Verměřovicích	21. 5. 2000	Vít, Aleš a David Ryšavých	z Verměřovic
ve Verměřovicích	4. 6. 2000	Hedvika Syková	z Verměřovic
v Dolní Čermné	18. 6. 2000	Monika Macháčková	z Dolní Čermné
ve Verměřovicích	25. 6. 2000	Klára Pecháčková	z Verměřovic

Všem pokřtěným rádi blahopřejeme a vyprošujeme všechny potřebné milosti do jejich křesťanského života.

Svátost manželství přijali:

v Dolní Čermné 24. 6. 2000 Marie Šoubová z Dolní Dobrouče a Rudolf Vondra z Petrovic

Novomanželům Vondrovým rádi blahopřejeme a vyprošujeme Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

Otec Pavel

JAN MERELL: ČAS JE DŮVĚRA

Pane, my lidé stále někam chodíme,
utíkáme, jen samý spěch.
Neradi čekáme, neradi vidíme,
když někdo něco potřebuje,
protože nikdy nemáme čas,
abychom mu pomohli.

Ty Pane, stojíš mimo čas.
Tvá láska a dobrota
přidělila každému jeho čas,
aby v něm konal, co Ty si přeješ:
„Milosrdenství chci – ne oběti“.
Toto své přání jsi nám zopakoval
v podobnosti o Milosrdném samaritánovi:
„Pečuj o něj! Co vynaložíš, já ti nahradím“.

Pane, čas, který mi dáváš,
roky mého života,
dny mých let,
hodiny mých dnů,
jsou jako nádoby,
které mám až po okraj naplnit
a nabídnout Ti je,
abys vodu mého žití
proměnil ve víno.

Pane, neprosím Tě tolik o čas,
abych mohl ještě vykonat to či ono.
Prosím Tě o milost,
abych v čase, který mi ještě dáš,
konal svědomitě to, co ode mne chceš:
Blahoslavené **milosrdenství**.

A čas?

Čas je důvěra, kterou mi k tomu dáváš ...

FARNOST A INTERNET

Zdá se Vám, že tato dvě slova k sobě jaksi nepatří?

Na první pohled k sobě opravdu „nepadnou“.

Internet se však v poslední době stává opravdovým fenoménem. Lze na něm nyní nalézt téměř vše. Aktuální zpravodajství z domova i ze světa, předpověď počasí, ekonomické informace, kurzy akcií, slovníky, vtipy, přes Internet již lze běžně nakupovat, spojit se se svojí bankou... Z monitoru svého počítače si můžete číst váš oblíbený denní tisk, dokonce můžete poslouchat rozhlasové stanice a sledovat televizi Nova. Asi se Vám to zdá zbytečné, poslouchat rádio z počítače. Vcelku máte pravdu, ale zkuste se vžít do role Čecha dlouhodobě žijícího daleko za hranicemi naší vlasti. Můj bratr, žijící v USA, si přes Internet každý den čte Mladou Frontu Dnes, poslouchá ČR1-Radiožurnál, podívá se i na TV Nova. Internet mu přináší domov do míst za oceánem, tisíce kilometrů od Evropy. Také s námi často komunikuje prostřednictvím elektronické pošty. K počítači má připojenu malou kameru a sluchátka s mikrofonom, a tak ho můžeme vidět i slyšet, jako kdyby měl videotelefon a takto s ním rozmlouvat při zcela zanedbatelných poplatcích (jako kdybychom telefonovali po Černmé). Zní to nadneseně, ale já se opravdu domnívám, že Internet může bourat vzdálenosti a sblížovat lidi. Připojený počítač již přestává být pouze „černou skříňkou“, ale zdrojem nových informací a nástrojem komunikace mezi lidmi.

Ptáte se, co má naše farnost společného s Internetem? V tiráži každého čísla rozšířeného Poutníka můžete číst záhadnou informaci: <http://www.fun.praha.autocont.cz/kratky/poutnik>. A to je právě adresa, na které si můžete přečíst všechna dosud vyšla čísla rozšířeného Poutníka, včetně tohoto (již jich vyšlo 36). Mimoto zde najdete i základní informace o naší farnosti. Někteří z vás si říkají: „Není to zbytečné? Potřebujeme to? Není to pouhé předvádění se?“ Reakce, které přicházejí na elektronickou adresu Poutníka, mne stále více utvrzují v tom, že zveřejňováním Poutníka činíme dobro a těšíme tím spoustu dalších lidí. Není to tak dávno, kdy jsme mohli říci, že jsme jedna z mála farností se stránkami na Internetu. Díky Bohu takových farností neustále přibývá. V současné době jich je na nejnámějším vyhledávacím centru www.seznam.cz zaregistrováno okolo 45. Z naší diecéze jsou to farnosti Dolní Čermná, Nekoř, Náchod a Velké Poříčí (z vikariátu Náchod). Osobně si rád přečtu informace o životě v jiných farnostech. Tak proč nedat k dispozici pár slov také o tom, jak se žije u nás? Někdo si nyní možná řekne: „To já radši do Poutníka už nic psát nebudu, když se na to mohou podívat i lidé v Austrálii“. Čeho se však bát? Bude-li se Váš článek líbit, je jen dobře, že se rozšiřuje. Koho nezaujme, článek nedočet, ale rozhodně se nebude pít po tom, kdo ho napsal.

K tomu, aby někdo naše stránky našel, nepotřebuje znát přesnou, komplikovanou adresu. Vzhledem k tomu, že Poutník je české periodikum, zaregistroval jsem ho na všech významných českých vyhledávacích serverech, tzv. portálech. Na ostatních byl zaregistrován někým jiným, nebo automaticky. Tak se k Poutníku dostanete ze serverů jako www.seznam.cz, www.atlas.cz, www.centrum.cz, www.zmije.cz, www.uzdroje.cz, www.katolik.cz, www.christnet.cz, www.najdi.to, www.farnost.cz, I dva z největších a nejnámějších světových vyhledávacích serverů, americké www.yahoo.com a www.altavista.com, „ví“ o naší farnosti. Když na prvně jmenovaném zadáte vyhledávání podle slova „Čermná“, najde nás jako první odkaz ze 40 nalezených. V polovině června se mi podařilo zaregistrovat pro naši farnost doménu 3. stupně. Nová adresa našich stránek tak nyní je: <http://dolnocermenska.farnost.cz>. Jak prosté, vidíte? Stránky jsem též přesunul na výkonnější počítač a proto je k nim přístup nyní opravdu rychlý.

Radujme se tedy z toho, že svými příspěvky do Poutníka můžeme těšit věřící nejen z naší farnosti, ale odkudkoli. Určitě se nemáme za co stydět.

Už se mnou souhlasíte, že Internet může sblížovat lidi?

(ZK)

Svědék je člověk, který byl při tom, ale nerozumí tomu; **znalec** je člověk, který při tom nebyl, ale zato tomu rozumí a **soudce** při tom nebyl a nerozumí tomu, ale musí rozhodnout.

(české přísloví)

Spravedlnost, právo ... Pokud jsou to lidská slova, pak o nich pochybuji. Vždyť i naši předkové říkali: **právo** a myslili tím šibenice ...

(Jiří Marek)

Pravda – slovo to znamená tolik co právo. Znamená opak vnějšího mamu a klamu. **Pravda** – není nic bezprostředně daného, co by na povrchu vědomostí lidských plovouc, snadným hmatem se zachytiti dalo, jak tomu chce víra a obecný rozum.

(Riearův slovník naučný)

VZDĚLÁVÁNÍ

STRUČNÝ PŘEHLED KŘESŤANSKÝCH CÍRKVÍ

(pokračování z minulého čísla)

Ostatní protestanté

Svobodné reformované církve (kongregacionalisté)

Kongregacionalistické zřízení spočívá v tom, že každý sbor je natolik samostatným celkem, že o něm lze mluvit jako o samostatné církvi. Konference delegátů jednotlivých sborů má za úkol pouze vymezit společný věroučný rámec, ve kterém se smejí věřící pohybovat. Členem těchto církví se člověk nestává křtem, ale veřejným vyznáním svého obrácení. Sbor bdí nad dodržováním pravidel křesťanského života svých členů a poklesky trestá sankcemi, někdy i vyloučením. Tuto linii u nás představuje *Církev bratrská*.

Baptisté

Pocházejí z anglické reformace. Křtu musí předcházet osobní víra a vyznání, proto křtí až v dospělosti a jen takový křest považují za platný. Nejvíce jsou rozšířeni v USA, v Rusku a na Ukrajině. První sbor u nás byl založen r. 1885.

Methodisté

Oddělili se od anglikánů. Od ostatních protestantů se liší důrazem na osobní posvěcování, ke kterému je potřeba kromě milosti a víry také spolupráce člověka. Tímto metodickým úsilím o vlastní posvěcení jsou blízcí katolické nauce. Methodisté vyvíjejí velké sociální a misijní úsilí. V Čechách začali působit v roce 1920 (jako americká misie).

Methodistickým tradicím je blízká **Armáda spásy**. Je organizována vojenským způsobem a jejím cílem je sociální pomoc a misie.

Letniční církve

Zakládají své vyznání na osobním prožitku působení Ducha svatého. Zdůrazňují přítomnost a nutnost charismat – mluvení jazyky, uzdravování, proctví atd. Mezi protestantské letniční sbory patří u nás např. Voda života, Nový život, Ježíš přijde, Sbor Božího slova, Křesťanské společenství. Některé z nich mají rysy sekty, tzn. manipulace s lidským vědomím. Umožňuje jim to právě „charismatický“ projev, který může být často spíše davovou psychomanipulační praktikou než působením Ducha svatého.

Křesťanské sbory

Vznikly jako snaha o viditelné společenství jediné Kristovy církve. Odmítají konfesijní rozdělení i struktury církve. Považují za autentického křesťana toho, kdo se drží „zásad evangelia“.

Adventisté sedmého dne

Odštěpili se od baptistů v polovině 19.stol., od nichž přejali nutnost osobního obrácení jako předpokladu křtu (vždy ponořením). Zdůrazňují brzký druhý příchod Ježíše Krista. Zavazují své členy k zachování některých starozákonních předpisů, např. svícení soboty, čisté a nečisté pokrmy. Členové odevzdávají desátek z příjmů. Jejich poslání je výrazně misijní.

Společnosti na pomezí

Některé náboženské společnosti mají sice historické nebo myšlenkové vazby na křesťanství, nicméně jeho podstatné prvky jsou okleštěny. Také zde se často setkáváme s prvky sektářství. Patří k nim mimo jiné:

Mormoni (Církev Ježíše Krista svatých posledních dnů)

Byli založeni v Americe r. 1830 a věří, že dějiny starozákonního Božího lidu pokračovaly odchodem deseti severních kmenů Izraele do Ameriky. V mužských příslušnících této společnosti pokračuje Áronovo a Melchisedechovo kněžství. Mají několik chrámů, které jsou pro cizí nepřístupné. S jinými denominacemi neudržují žádné kontakty.

Z časopisu Amen 1/2000, zpracoval PeM

CO OZNAČUJE SLOVO SEKTA?

Často se mluví o nebezpečí sekt a nových náboženských směrů. Slovem „sekta“ se však označují velmi rozdílné věci. Co se vlastně slovem „sekta“ myslí a jaké nebezpečí zde hrozí?

Je pravda, že slovo sekta se používá velmi volně a má mnoho významů. Pro lepší přehlednost si význam slova můžeme rozdělit do tří bodů.

1. „tělesné“ hledisko: V tomto významu se jedná o charakteristiku podle viditelných (tělesných) znaků. Obvykle se tak mluví o společnosti, která je malá, uzavřená, skrytá. Vidíme, že tento význam slova sekta nevypovídá

vůbec nic o hodnotě či nebezpečnosti dotyčné společnosti. Řada náboženských společností označovaných za evidentní sekty, např. Moonova církev sjednocení nebo Svědkové Jehovovi navíc mají velký počet členů a v tomto slova smyslu by do významu pojmu sekta vůbec nespady.

2. duchovní hledisko: Zde se nabízí považovat za sektu každou společnost, která není na té zcela správné cestě k Bohu, a která tím ohrožuje spásu svých členů. To by však v posledku znamenalo prohlásit za sektu všechno, co je za branami křesťanství, nebo dokonce katolické církve. V tomto smyslu tedy také není vhodné mluvit o sektách.

3. psychické hledisko: Konečně se dostáváme k tomu důležitému a podstatnému. Primární nebezpečí sekt není v jejich „partyzánské struktuře“ ani v bludech, ale v psychické manipulaci. Nebezpečí pro duchovní život a pro spásu jsou zde ovšem také, ale samotná bludnost učení či životní praxe ještě nedělá náboženskou společnost sektou.

Sekta dělá své členy nesvobodnými, buduje v nich vnitřní bariéry proti okolnímu světu. Jinými slovy dochází k brainwashingu, tedy k tzv. vymývání mozků.

Styl myšlení, argumentace, slovní obraty a reakce členů sekty jsou v podstatě stejné. Přestává platit staré dobré latinské rčení „quot capita tot sensus“ (kolik hlav, tolik rozumu) a platí spíše „multa capita unus sensus“ (mnoho hlav, jeden rozum).

Sekta bere svobodu a blokuje samostatnou vůli a odpovědnost.

Tato základní vymezení významu slova sekta, mluví-li se o nebezpečí a manipulaci, je třeba mít na paměti.

Je třeba si jasněji uvědomit zbytečnost dlouhých diskusí o víře, o konkrétních životních otázkách nebo mravech s členem sekty.

Sektáře takovým rozhovorem z jeho ulity nevytrhnete. Naopak, on je jako ryba ve vodě, vždyť právě na takové rozhovory je neustále připravován a formován. Větší smysl má často přejít ke všedním tématům, k tomu, co se nám líbí, co nás potěšilo, co je nám sympatické. Zde se sektář dostává na tenký led. Na takové otázky není vyškolen a znejistí. Tak je také největší naděje, že ho z jeho uzavřeného psychického ghetta aspoň malinko vytrhneme a že třeba zasejeme semínko, které snad jednou vyklíčí.

Z časopisu Amen 1/2000 podle Tomáše Machuly zpracoval PeM

ŘÁDY A KONGREGACE V ČR (20. ČÁST)

Řád menších bratří - františkáni (OFM)

Sv. František z Assisi založil řád kolem r. 1207. Řád františkánů dostal schválení od papeže Inocence III. v roce 1209. Vznikl v době rozkvětu měst jako reakce na tehdejší konzumní společnost. Sv. František klade důraz na evangelijní i světskou chudobu, věren papeži, odpovídá na působení mnoha tehdejších bludařů, zvláště valdenských, kteří se bouří proti bohatství církve a rozmařilosti kléru, avšak nenabízejí obnovu. Od benediktinů dostal darem kostelík Panny Marie Andělské, který nazval „Porciuncula“ (malý dílek) a který se stal kmenovým klášterem františkánského řádu.

Františkány do Čech přivedla sv. Anežka Česká ještě za života sv. Kláry, pro kterou sv. František napsal pravidla tzv. druhého řádu - klarisek. Sepsal také pravidla pro lidi žijící ve světě (laiky), neboť jeho reforma získala široký okruh zájemců. Tak byl vytvořen tzv. třetí řád - terciáři, dnes nazývaný Sekulární františkánský řád. První klášter vznikl v Praze Na Františku, další v Chebu, Kadani, Tachově, Hořovicích, Hájku u Prahy, Zásmukách, Hostinném, Bechyni, Jindřichově Hradci, Dačicích, Moravské Třebové, Kroměříži, Olomouci, Uherském Hradišti, Plzni, Liberci, Ratiboři a jinde. Nejvíce klášterů u nás založil františkán sv. Jan Kapistrán.

Z františkánského řádu se později vytvořily další řády: observanté, konventuálové, minorité a kapucíni.

Řád má centrální řízení v čele s generálním ministrem, který sídlí v Římě. Má poradní orgán, zvaný generální definitorium, tvořený jednotlivými definitory zastupujícími jednotlivé jazykové, či regionální oblasti. Ke koordinaci činnosti slouží konference provinčních ministrů. Řád se dělí do provincií s provinčním ministrem a provinčními definitory. Českomoravská provincie sv. Václava má sídlo v Praze. Místní jednotkou v provincii je konvent, také zvaný dům v čele s kvadriánem.

Řehole sv. Františka přikazuje zachovávat evangelium životem v poslušnosti, bez vlastnictví a v čistotě. Řád tedy nemá zaměření na specifickou činnost. V řádu působí kněží i bratři v kutnách i laici - všichni si jsou rovni.

Z 25 domů, které měl řád v roce 1950, jich františkáni obnovili po roce 1989 celkem 6, a to v Praze (provincie), Uherském Hradišti, Moravské Třebové (noviciát), Brně (postulát), Plzni a v Liberci. Studium teologie a filosofie probíhá na pražské teologické fakultě a také v Římě. Františkáni jsou činní v pastoraci, vedou duchovní cvičení, poskytují svátost smíření, působí ve věznicích a jinde.

Řeholní oděv je tmavohnědý hábit s volnou kapucí, přepásaný bílým provazem s třemi uzly znázorňujícími slib poslušnosti, chudoby a čistoty. Nosí u pasu růženec a na nohách sandály (nejsou povinné).

U kandidátů se klade důraz na schopnost žít ve společenství v chudobě, v ochotě k jednoduchému křesťanskému způsobu života podle evangelia. Přijatý kandidát absolvuje život v komunitě v postulátě. Poté následuje rok noviciátu a po něm složí první, dočasné sliby. Dočasné sliby se obnovují po šesti letech. Definitivně je bratr přijat po složení slavných, doživotních slibů.

Kontaktní adresa:

Provinciálát Řádu menších bratří - františkánů
Jungmannovo nám. 753/18
110 00 Praha 1 - Nové Město

(zpracoval js)

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

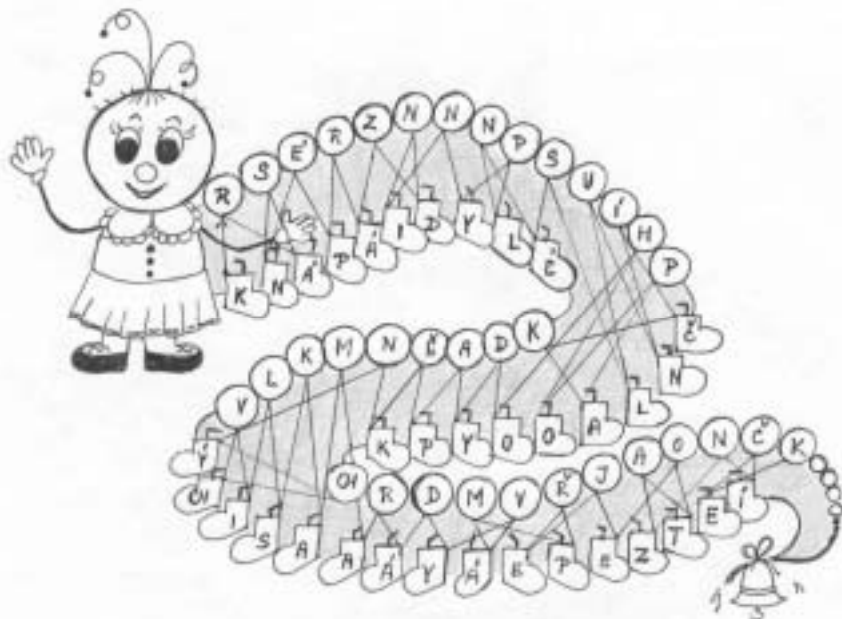

Za pár dní utichnou školní zvonky a všechny děti se s radostí rozprchnou ze školních lavic na prázdniny. Určitě je to pro vás všechny moc příjemná a dlouho očekávaná doba. Skončí školní povinnosti a psaní

úkolů a nastane doba odpočinku, doba výletů, her, koupání, cestování, doba velkých dobrodružství a poznávání nového.

I když o prázdninách nebudou slouženy mše sv. pro děti, nezapomínejte s rodiči chodit do kostela. A hlavně nezapomeňte na Pána Ježíše a na pravidelnou modlitbu, ať už budete doma, na táboře, u babičky na prázdninách nebo kdekoli jinde na cestách, protože Pán Ježíš je také všude s vámi a nechce zůstat sám, opuštěný.

Veselá stonožka vám dnes přináší na svém dlouhém těle spoustu písmenek. Pokud chcete rozluštit, co písmena ukrývají, začněte číst od první boty s písmenem K a pak podle spojovacích čar (vždy se střídá bota a kolečko) až k ocásku stonožky.

Nápověda: Jak budete jednotlivá písmenka sbírat, hned si je doplňujte místo předepsaných teček.

K ,

(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

Asi každý z nás už někdy zakusil setkání s člověkem, který mluví, mluví, napovídá toho, až jde hlava kolem a vlastně nic důležitého neřekne. Nepustí druhého ke slovu, natož aby vyslechl, jestli mu také on nechce něco sdělit. Nebo jiní zase musí za každou cenu okamžitě všechno okomentovat a v horším případě hned pomlouvat.

Víme dobře, jak jednoduše nám častokrát sklouzne ze rtů nějaké jedovaté slovo, které dokáže bližnímu ublížit. Mnohem těžší je pak najít slova omluvy, vysvětlení.

Š	V	O	D	A	K	E	N	I	Č	O	P	D	O	L	O	D	N	
S	A	E	Ž	T	I	V	T	S	Ž	U	R	D	O	R	B	O	D	
E	E	S	H	Ž	A	V	A	H	Š	E	W	L	E	V	R	I		
P	R	A	T	E	L	S	T	V	I	L	E	T	O	Y	A	N	L	
N	K	L	I	D	L	H	E	Ž	A	M	E	K	Ž	N	B	O		
O	H	E	Ň	M	O	O	L	P	E	T	Č	V	V	A	O	P		
C	H	I	L	A	S	K	A	S	D	D	E	I	Ě	N	S	I	L	O
O	B	Ě	T	A	V	O	S	T	L	N	Y	N	A	T	S	T	Č	H
T	H	P	H	O	U	B	Y	Y	S	I	Ž	R	V	T	A	N	O	
A	V	A	R	S	Y	U	V	I	N	O	T	A	L	O	T	V	P	
J	H	B	H	R	A	D	P	E	P	Ž	R	B	N	I	S	L	E	
P	O	H	O	C	B	L	I	Ž	N	I	M	U	A	S	E	A	N	
D	R	H	R	Y	E	I	N	A	V	O	N	A	T	S	Č	K	I	

Máme si uvědomovat, že i řeč je velký dar a proto by se s ním mělo podle toho zacházet. Stále si připomínat tu velikou pravdu, že každé slovo, ve kterém není láska, je zbytečné. Slova tedy promýšlet, neunáhlit se, zbytečně neublížit. Určitě z vlastní zkušenosti víme, že to není vůbec jednoduché, ale přesto, zkuste se o prázdninách trochu nad tím zamyslet. Třeba se dostanete do různých situací, kdy můžete někomu dobrým slovem pomoci, povzbudit ho, pochválit.

Myslete na to, ať už se setkáte s kýmkoliv a kdekoli, že je to váš bližní a ...

Zbytek se dozvíte poté, co úspěšně vyřešíte osmisměrku a zbyde vám v ní 27 písmen. V osmisměrce budete hledat následující slova, která k prázdninám patří nebo by patřit měla:

Ochota, pomoc bližnímu, dobro, láska, pochopení, humor, obětavost, čest, přátelství, dobrodružství, veselost, poznávání, stanování, písničky, oheň, voda, kolo, vlak, loď, hrad, tvrz, modlitba, mše sv., zámek, hory, odpočinek, pes, Sázava, výlet, hry, stany, houby, klid, most, léto, teplo, les, dřevo, basa, ticho, víno, dar, vlna, víra, chlad, vosy, souš, dub.

(EJ)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

12. neděle v mezidobí
25. června 2000
Jubilejní dětský den
27. týden / 2000

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

26. června – pondělí 12. týdne v mezidobí
19.00 Dolní Čermná - na dobrý úmysl
27. června – úterý sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učitele církve
28. června – středa sv. Ireneje, biskupa a mučedníka
19.00 Dolní Čermná - za Vojtěcha Formánka, manželku a sourozence
29. června – čtvrtek Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů
17.30 Verměřovice - za farníky
19.00 Dolní Čermná - za Josefa Vašíčka a syna Petra
30. června – pátek Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA
Na konci mše svaté bude smírná pobožnost před vystavenou Nejsvětější svátostí oltární.
19.00 Dolní Čermná - za Pavla Hanuse
1. července – sobota Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie
6.45 Dolní Čermná - za Josefa Šimka
19.00 Verměřovice - za Petra Vágnera, manželku a syna

2. července - neděle - 13. neděle v liturgickém mezidobí

- Dolní Čermná 7.30 h. - za Ladislava Vacka, oboje rodiče a duše v očistci
Petrovice 9.00 h. - za Marii Markovou, manžela a vnučku Ludmilu
Mariánská Hora 16.00 h. - za Josefa a Marii Fišarovy

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

ve farním kostele se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Lektorská služba:

29.6. Sv. Petra a Pavla	19.00 h.	Plhákovi č. 277
30.6. Nejsvětějšího Srdce Ježíšova	19.00 h.	Nastoupilovi č. 272
1.7. Neposkvrněného Srdce P. Marie	6.45 h.	Svobodovi č. 255
2.7. 13. neděle v mezidobí	7.30 h.	paní Holečková č. 281
Mariánská Hora	16.00 h.	Macháčkovi st. č. 55

Duchovní správce upozorňuje na akce ve farnosti:

<u>akce</u>	<u>den</u>	<u>čas</u>	<u>místo</u>
zkouška zpěvu dětské scholy	pondělí 26.6.	16.30 h.	fara Dolní Čermná
náboženství pro středoškoláky	pondělí 26.6.	20.00 h.	fara Dolní Čermná
zkouška scholy rytmického zpěvu	pátek 30.6.	17.30 h.	fara Dolní Čermná
rytmická mše svatá pro mládež	pátek 30.6.	19.00 h.	kostel Dolní Čermná

(Pa)

POUTNÍK, ČERVENEC-SRPEN 2000

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je 23. července 2000, Poutník vyjde 27. srpna 2000

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková, Z. Krátký
Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.